

Μεταξύ δὲ τῶν πολυτίμων συγγραμμάτων αὐτῶν, ὑπάρχουσι καὶ πολλὰ περὶ γεωγραφίας καὶ φυσικῆς ἱστορίας. Πλὴν τούτων ἠγοράσθησαν ἐπὶ 6201 συγγραμματα τέλεια, καὶ 859 ἐκδιδόμενα εἰς τεύχη.

Ἡ αὐτοκρατορικὴ βιβλιοθήκη τῆς Πετροπόλεως ἐπαινέται δια τὴν πλουσίαν συλλογὴν τῆς χειρογράφων σλαβικῶν, εἰς αὐξήσιν τῆς ὁποίας γίνονται δαπάναι ἀδρόταται. Ἐσχάτως ἐλήφθησαν ἀπὸ τῶν κοπτικῶν μοναστηρίων πλείστα χειρόγραφα ἀρχαιότατα καὶ σπουδαϊότατα. Διὰ τῆς ἐπιμελείας σοφοῦ τινος ἐπισκίφθεντος ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ τὴν Αἴγυπτον, ἡ αὐτοκρατορικὴ βιβλιοθήκη ἀπέκτησε τέσσαρα πολυτιμώτατα χειρόγραφα, ἀνήκοντα εἰς μονὴν τινὰ τῆς ἐρήμου, καὶ περιέχοντα τὰ τέσσαρα βιβλία τοῦ Σαμουὴλ, τὰς ἐπιστολάς τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ἐπιτομὴν τῶν συγγραμμάτων τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ βίου αὐτῶν, καὶ μεταφράσιν συριακὴν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τοῦ Εὐσεβίου. Κατὰ τὴν γνώμην δὲ τοῦ ἐμπειροτάτου περὶ τὴν γνώσιν τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν Δόρν, ὅλα τὰ χειρόγραφα τούτα εἶναι ἀρχαιότερα τῆς ὁγδόης ἐκατονταετηρίδος· τὸ τοῦ Εὐσεβίου φέρει τὴν χρονολογίαν τοῦ 463 ἔτους, ἥτοι 123 ἔτη μετὰ τὸ πρωτότυπον σύγγραμμα. Μόνον τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον κέκτηται χειρόγραφα τοιαύτης ἀξίης, εἰ καὶ ἐλλειπέστερα· διότι τὸ μὲν τῆς Πετροπόλεως περιέχει καὶ τὸ Η' καὶ τὸ Θ' καὶ τὸ Ι' βιβλίον, ἐκεῖνο δὲ μόνον τὰ πάντα πρῶτα.

Μεταξύ τῶν τεχνικῶν ἀντικειμένων ὅσα ἀπέκτησεν ἐσχάτως ἡ βιβλιοθήκη, ὑπάρχει καὶ μέγας ἀριθμὸς εἰκόνων ἐπὶ φλοιῷ φιλύρας, αἵτινες ζωγραφοῦνται ἰδίως διὰ τὸν λαὸν τῆς Ῥωσίας. Ἐπειδὴ δὲ αἱ εἰκόνες αὗται ἀποτελοῦσι μέρος οὐσιωδὲς οὐχὶ μόνον τῇ Ῥωσικῇ τέχνῃ ἀλλὰ καὶ τῇ φιλολαγίᾳ, θέλομεν εἰπεῖ ὀλίγα τινὰ περὶ αὐτῶν. Εἰς τὴν Ῥωσίαν, ὡς καὶ εἰς πάντα ἄλλον τόπον, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ μοναχοὶ ὑπῆρξαν οἱ πρῶτοι σοφοί, ἤγουν οἱ πρῶτοι οἵτινες ἐγίνωσκον τὸ γράφειν. Ἐπὶ πολὺν δὲ χρόνον ἡ εἰκονογραφία αὕτη ὑπῆρξε τὸ μόνον γνωστὸν εἶδος τῆς γραφῆς. Ἀπὸ τῶν κληρικῶν ἡ τέχνη μετέβη καὶ εἰς ἄλλους, καὶ οὕτω πῶς συνεκροτήθη τάξις ἰδιαιτέρα εἰκονογράφων, μὴ ἀγνοούντων μὲν τὰ δόγματα τῆς θρησκείας, ἀναμιγνυσάντων ὁμῶς πολλὰς μετ' αὐτῶν τὴν δεισιδαιμονίαν καὶ τὴν πλάνην.

Καὶ δὲν ἐξωγράφουν μὲν εἰκόνας ἐπὶ φλοιῷ μόνον σημάδας καὶ φιλύρας, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ λίθων, καὶ ἐπὶ κασσινέρου καὶ ἐπὶ χαλκοῦ· πρὸς δὲ συνέθετον καὶ σύμβολα, καὶ ἐπιγραφὰς, καὶ ἄλλας εἰκόνας ἐχούσας χαρακτῆρα πνευματικόν τε συνάμα καὶ κοσμικόν. Καὶ ὅσας μὲν τὰ ἀντικείμενα ἦσαν καθαρῶς θρησκευτικά, μεταχειρίζοντο κυπάρισσον καὶ ἐλαιότριπτα χρώματα· ὅσας δὲ ἦσαν ἄλλου εἶδους, ἀπλοῦν ἐύλον. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐξωγραφοῦντο πάντοτε κατὰ τὸ ἔθος, τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν γραφὴν τῆς Ἐκκλησίας, ἐθεωροῦντο ὡς ἱερὰ, ὅπως καὶ τὰ πρῶτα, ὑπὸ τοῦ λαοῦ.

Ἡ τέχνη τοῦ ζωγραφεῖν οὕτω πῶς ἀγίους περιεσώθη καὶ μέχρις ἡμῶν, καὶ χωρὶς ὁλόκληρα τῶν νο-

μῶν Βολόγδαϊ, Βλαδιμίρου, Ἱεροσλάου καὶ Μόσχας· πορίζοντα τὰ πρὸς τὸ ζῆν διὰ τῆς βιομηχανίας ταύτης, ἀνταλλάσσοντες τὰς εἰκόνας, (ἐπειδὴ εἰς τὴν Ῥωσίαν αἱ εἰκόνες δὲν πωλοῦνται), μὲ ἄλλα ἐμπορεύματα.

Μεταξύ τῶν ἄλλων ἀρχαίων μνημείων, εὕρισκεται τι εἰς ἄκρον περιέργον· ἥτοι χάρτης τῆς ὑδρογείου ἐπιγραφὴν ἔχων σλαβονικὴν λέγουσαν, ὅτι αἱ ἐρμηνεῖαι ὅσας περιέχει ἡ σφαῖρα μεταφράσθησαν ἐκ τοῦ λατινικοῦ. Δὲν φέρει δὲ οὐδεμίαν χρονολογίαν, καὶ φαίνονται ἐπ' αὐτῆς πολλὰ προσθήκαι καὶ διορθώσεις. Παριστάνει τὴν γῆν ὅλην διηρημένην εἰς τέσσαρα μέρη· τὴν Ἀσίαν, τὴν Ἀφρικὴν, τὴν Εὐρώπην καὶ τὸν Νέον Κόσμον. Πολλάκις αἱ ἐρμηνεῖαι εἶναι καὶ ἀρεταίς καὶ ἰδιόρρυθμοι ὡς αἱ ἐφεξῆς· «Ἡ νῆσος αὕτη εἶναι ἐρημος· κατοίκους μόνους ἔχει δράκοντας ἔχοντας μὲν πρόσωπον ὑπόλευκον καὶ σῶμα ἀνθρώπου, ὀνομαζομένους δὲ βασιλίχοις.» «Εἰς τὸν τόπον τοῦτον ζῶσιν ἀνθρωποφάγοι, οἵτινες ὅμως δὲν κατέφαγον τὸν ἅγιον Ἀνδρέαν ἐπισκεφθέντα αὐτούς.» «Ἡ νῆσος Μελίτη ὅπου εὕρισκονται πολλοὶ σοφοὶ καὶ πεπαιδευμένοι, ἄγρια φυτὰ καὶ λάχανα, κτλ.»

Ὡς ἀληθὲς πατριώτης ὁ συγγραφεὺς τοῦ χάρτου τούτου παρέστησεν ἐπ' αὐτοῦ τὴν πόλιν τῆς Μόσχας, μὲ τὰ τεῖχη, καὶ τοὺς πύργους τῆς, ἑκταπὶν ἔχουσαν ὅσων καὶ ἡ Ἀμερικὴ· ἄλλος τις δὲ προσέθεσε μετὰ ταῦτα καὶ τὴν Πετρούπολιν· φαίνεται ὁμῶς ὅτι δὲν εἶχε πολλὴν ὑπόληψιν πρὸς τὴν μητρόπολιν ταύτην, ἐπειδὴ ἐσημείωσε ἀπλῶς αὐτὴν διὰ τινων εὐτελῶν ἐλατῶν καὶ ἄλλων δένδρων.

Ο ΠΡΕΣΒΥΣ ΤΗΣ ΝΕΠΩΛΗΣ.

—ο—

Πρὸ τεσσάρων ἐτῶν αἱ ἐφημερίδες τοῦ Λονδίνου περιεῖχον περιγραφὰς περιεργατάτας, τῶν ὁποίων αἱ λεπτομέρειαι ὁμοιάζον πολλάκις τὰς τῆς Καλιφόρνιας. Ἐξ αὐτῶν ἐπαναλαμβάνομεν ἐνταῦθα ὀλίγας τινὰς, διὰ νὰ ἐξηγήσωμεν εἰς τὸν ἀναγνώστην ὑποῖα τὰ πρόσωπα ἅτινα παριστάνονται διὰ τῆς ἐπομένης εἰκόνας.

Μεταξύ τῶν ἀπείρων ἐπικρατειῶν εἰς ἃς διαμερίζεται ἡ ἀπέραντος χώρα τῆς Ἰνδικῆς, εἶναι καὶ τὸ βασίλειον τῆς Νεπώλης, συνορεύον πρὸς ἄρκτον μὲ τὸ Οὐράνιον Κράτος.

Ὁ πρωθυπουργὸς καὶ στρατάρχης τοῦ βασιλείου τούτου, Βαχαδούρ Κουρμάν Ραναγγῆ ὀνομαζόμενος, ἤλθε τὸ 1850 ἔτος εἰς Ἀγγλίαν ὡς πρέσβυς ἑκτακτος τοῦ ἡγεμόνος αὐτοῦ· εἶχε δὲ συνοδίαν ἐκ τριῶν καὶ τεσσάρων ὑπαλλήλων, βοηθῶν καὶ ὑπηρετῶν συγκατεμένων.

Σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ ἦτο νὰ ἐγχειρίσῃ εἰς τὴν βασιλίαν τῆς Ἀγγλίας συγχαρητήριον ἑ-

πιστολήν καὶ πολυτιμώτατα δῶρα, προϊόντα τῆς Νε-
πωλικῆς γῆς καὶ βιομηχανίας, καὶ τιμώμενα ἀντι-
ἑπτὰ καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Αἱ δαπάναι τῆς ἀπὸ Νεπόλης εἰς Ἀγγλίαν με-
ταβίσεως τῆς πρεσβείας, ἀνέβησαν εἰς τριακοσίας χι-
λιάδας δραχμῶν.

Καὶ ὁ πρέσβυς καὶ οἱ ὀπαδοὶ αὐτοῦ ἐπρέσβευον τὸ δόγμα τῶν Βουδδιστῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ θρησκεία αὐτῶν ἀπαιτεῖ αὐστηρῶς τὴν διατήρησιν διατάξεων τινων ὡς πρὸς τὴν τροφὴν καὶ τὰς ἀπολούσεις, καὶ ἀπαγορεύει τὸ νὰ ἐγγίζωνται ὑπὸ τῶν χριστιανῶν τὰ βρώματα ἢ καὶ τὰ μαγειρικά ἀγγεῖα, ἐναύλωσαν ὅλους σχεδὸν τοὺς κοιτῶνας καὶ τὰς αἰθούσας τοῦ ἀτμοπλοίου, καὶ κατασκευάσαντες πρόχειρον μαγειρεῖον, περιέκλεισαν αὐτὸ διὰ φραγμοῦ. Ἐτρωγον δὲ πτηνὰ, αἰγίδια, ὡὰ, ὀρύζιον, καὶ λάχανα, καὶ ἔπινον ὕδωρ τὸ ὅποιον ἐπρομηθεύοντο ἰδίαις χερσὶν εἰς ὅσα μέρη ἐνελημνίζον.

Ἡ φυσιογνωμία τῶν Νεπωλίων ὁμοιάζει τὴν τῶν Νογγόλων καὶ τῶν ἄλλων Ἰνδῶν. Εἶναι δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὠραῖοι, εὐσώματοι, καὶ φέρουσιν ἐνδύματα πλουσιώτατα.

Ὅτε ἐφθασαν εἰς Σαουθαμπτόνην, δὲν ἠθέλησαν νὰ καταλύσωσιν τὸ εἰς ξενοδοχεῖον εἰμὴ μόνον· ἐφρόντισαν δὲ ἐνὸς διέτρίβον εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, νὰ μὴ λάβωσι σχέσεις μετὰ τῶν χριστιανῶν.

Εἰς Λονδίνον εἰλκυσαν τὸν θαυμασμὸν ὅλων τῶν κατοίκων τῆς ἀχανοῦς ἐκείνης πόλεως· ὁ τύπος περιέγραψεν ἰδίως μετὰ πολλῆς λεπτομερείας τὰ πλούσια αὐτῶν ἐνδύματα, τοὺς πολυτίμους ἀδάμαντας, καὶ τὴν τάξιν τὴν ὅποιαν διετήρουν ὅτε ἀπέρχοντο εἰς ἐπίσκεψιν τῶν περιέργων τῆς πόλεως. Ἠγάπων δὲ τὴν μουσικὴν, καὶ διὰ τοῦτο παρίσταντο συνεχῶς εἰς τὸ θέατρον τῆς βασιλείας.

Ὁ καθήμενος ἐν τῷ μέσῳ τῆς εἰκόνης, καὶ κρατῶν διὰ τῆς ἀριστερᾶς τὴν σπάθην αὐτοῦ, εἶναι ὁ ἑκτακτος πρέσβυς ἐν μικρᾷ στολῇ. Ὁ ἀμέσως ἄνωθεν αὐτοῦ ἱσταμένος πρὸς δεξιὰ εἶναι ὁ διερμηνεύς, Λὼλ Σιγκ Κουτρή, ὁ πρὸς ἀριστερὰ εἶναι συνταγματάρχης, δευτέρως ἀδελφὸς τοῦ πρέσβυος, Δέρ Σουμπέρ, Γουόγκ Βεχαδοῦρ Κουρμάν· Παναγγῆ ὀνομαζόμενος, καὶ ὁ παρ' αὐτοῦ καθήμενος ἔχων δὲ τὴν ῥάχιν ἐστραμμένην πρὸς τὸν πρέσβυν, εἶναι ὁ ὑπολοχαγὸς καὶ ὑπαπιστὴς Κουο ρμπέρ Κουτρή.

Ἐκ τῶν δύο ἀντικρὺ τοῦ πρέσβυος παριστανόμενων, ὁ μὲν καθήμενος καὶ περιτυλιγμένος μὲ μανδύαν εἶναι συνταγματάρχης καὶ ἀδελφὸς τοῦ πρέσβυος, Δέρ Γουγγῆς Σουμπέρ Κουρμάν· Παναγγῆ καλούμενος, ὁ δὲ ἱσταμένος καὶ ἀτενίζων αὐτὸν εἶναι ὁ ἐπιστάτης τοῦ.

ρεῖς τοῦ Βιελίου κομήτου, λέγει ἡ μνησθεῖσα Ἀκαδημία ἐν τῷ περὶ τούτου προγράμματι αὐτῆς, εἰς δύο σώματα ἀπέχοντα ἀπ' ἀλλήλων διὰ κενῆς διαστάσεως εἶναι φαινόμενον μοναδικὸν εἰς τὰ χρονικὰ τῆς ἀστρονομίας. Τῷ διχασμῷ τούτῳ συμβάντι ἐν ἔτει 1846 σχεδὸν ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀστρονόμων παρακαλούθησαν ἀλλοιώσεις ἑκτακτοὶ εἰς τὴν μορφήν καὶ τὴν φαινότητα τῶν δύο κεφαλῶν. Παρόμοιαι ἀλλοιώσεις ἐπανελήφθησαν ἐν τῇ ἐπανόδῳ τοῦ αὐτοῦ κομήτου κατὰ τὸ 1852, καὶ τοὶ ὑπερμέτρως ἐπαυξηθείσης τῆς ἀπ' ἀλλήλων ἀποστάσεως τῶν δύο κεφαλῶν. Ἐντεῦθεν, ὡς φαίνεται, δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν διηνεκῇ τινα καὶ ἐπαισθητὴν ἐπ' ἀλλήλων ἐπενέργειαν. Ταῦτα πάντα καθιστῶσιν ἄρα τὸν κομήτην τοῦτον ἀντικείμενον τὰ μέγιστα ἐνδιαφέρον τὴν ἐπιστήμην, καθοσον μάλιστα κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν ἔτει 1852 ἐμφάνισιν αὐτοῦ, αἱ παρατηρηθεῖσαι θέσεις διέφεραν οὐκ ὀλίγον τῶν προσημειωθεισῶν ἐν ταῖς ἀστρονομικαῖς ἐφημερίσι τοῦ Κ. Λαντίνου· ὥστε δὲν δυνάμεθα ν' ἀποφασίσωμεν ἂν αἱ διαφοραὶ αὗται προκύπτωσιν ἐκ τῆς μὴ ἀκριβοῦς τῶν ὑπολογισμῶν, ἢ ἂν ἐπήγασαν ἐκ δυνάμεων τινων ἱκανῶν ν' ἀλλοιωθῶσιν ἀποτόμως τὴν τροχίαν τοῦ κομήτου κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς διατομῆς αὐτοῦ. Ταῦτα δὲ θεωρήσασα ἡ Α. Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν ὡς ἀντικείμενον πολλοῦ λόγου ἄξιον, ἐνέκρινε νὰ τεθῇ εἰς ἑκτακτὸν διαγώνισμα τὸ περὶ τῆς ἀκριβοῦς ὑπὸ τῶν ἀστρονόμων καὶ γεωμετρῶν ἐρεύνης τῆς τροχίαν τοῦ κομήτου τούτου. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶναι ἀδύνατον νὰ προῖδῃ τις ἅπαντα τὰ ἐκ τῆς ἐρεύνης ταύτης ἐξυλησόμενα συμπεράσματα, ἡ Ἀκαδημία δὲν ἐνόμισε κατάλληλον νὰ περικλείσῃ εἰς στενὰ ὅρια τὸ ὑπὸ λύσιν πρόβλημα. Ὁ ἐνὶ λόγῳ ἡ Αὐτοκρατορικὴ Ἀκαδημία τίθησιν ἐν τῷ βρεθέντι αὐτῆς προγράμματι τὰ ἐπόμενα ζητήματα· α) ἀπαιτεῖ ἀκριβὴν ἐρευναν τῶν στοιχείων τῆς τροχίαν ἢν περιγράφει τὸ κέντρον τῆς βαρύτητος τὸ τοῦ Βιελίου κομήτου· ἐρευνα ἥτις, ὡς λέγει, πρέπει νὰ στηρίζεται ἐπὶ τῆς λεπτομεροῦς ἐξετάσεως ὅλων τῶν παρατηρήσεων αἰτίνες ἐγέναν κατὰ τὰς ἐξ αὐτοῦ ἐμφανίσεις, ἢ· αἱ ἀπὸ τοῦ 1772 μέχρι τοῦ 1852 καὶ ἐν ἣ πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ὅλαι αἱ ἐκ τῶν πλανητῶν πηγάζουσαι αἰσθηταὶ διαταραχαί. β) Ἐὰν δὲν εὐρίσκειται, προστίθουσιν ἡ Ἀκαδημία, μέσον ἱκανὸν νὰ παραστήσῃ ἀρκούντως διὰ μιᾶς μόνης τροχίαν ὅλας τὰς παρατηρήσεις, ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει ἀνάγκη πᾶσι νὰ διαιρεθῶσιν αἱ ἐρευναι εἰς δύο μέρη, τούτεστι τὸ μὲν πραγματευόμενον περὶ τῶν παρατηρήσεων αἰτίνες ἐγέναν πρὸ τῆς διχοτομίας τοῦ κομήτου, τὸ δὲ, περὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης μέχρι τῶν ἡμερῶν μᾶλλον γ). Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐρευνα πρέπει ἰδίως ν' ἀποβλέπῃ εἰς τὴν ἀμειψαίαν σχέσιν τῶν δύο κεφαλῶν, ὅπως ὁρισθῇ οὐ μόνον ἡ μεταξὺ τῶν δύο κεφαλῶν θέσις τοῦ κέντρου τῆς βαρύτητος, ἀλλ' ἀκόρη, εἰ δυνατόν, καὶ αἱ νάμοι δι' ὧν ἐπήγασαν αἱ μεταβολαὶ τῶν σχετικῶν αὐτῶν θέσεων. δ) Ἡ διὰ τὸ διαγώνισμα διατρίβῃ π. ἐπὶ νὰ συνοδαῖται με ἀστρονομικὴν ἐφημερίδα ὑπὸ

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ.

—α—

Ἐν τῇ κατὰ τὴν 29 Δεκεμβρίου π. ε. γενικῇ ἐτησίᾳ συνεδρίᾳ τῆς ἐν Πατρὺς πόλεως Αὐτοκρατορικῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, ἐτίθη εἰς διαγώνισμα διὰ τὸ ἔτος 1857 τὸ περὶ διχοτομίας τοῦ Βιελίου κομήτου πρόβλημα, ὡς ἐφείξῃ· α) Ἡ φαινομένη διαί-